

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, SEPTEMBER 19, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

IMENA IZŽREBANIH BODO V JAVNOSTI

V namenu, da se ne bo izkazovalo kakih privilegijev registriranim novincem, se bo vršil ves proces registracije in nabiranja javno, da bo lahko vsak videl imena in številke registriranih, vpoklicanih in izvezitih.

Vsak časopis bo dobil od vlade imena in številke registriranih in izpostavilo se jih bo tudi pri registracijskem odboru. Ko se bo v Washingtonu žrebalo številke registriranih, kateri se morajo potem javiti pri naborni komisiji, bodo izvijene številke razglašene po radiju in poslano bodo tudi časopisom.

V slučaju, da se bo registriranca oprostilo vojaške službe radi izrednega dela ali družinske odgovornosti, bodo ta imena razglašena v javnosti, da bo lahko vsakdo vedel, iz kakšnega vzroka je bil ta ali oni oproščen vojaške službe.

Nekaj dni zatem, ko se bo izvršila registracija, bodo v Washingtonu žrebali številke. Za to je določena deseta ura zvečer. Vsako številko bodo tako razglasili po radiju in je prav radi tega določeno za zvečer, ker so ljudje okrog radija.

Governor Bricker bo imenoval naborno komisijo, po eno ali več za vsako izmed 33 vrd

Za Cleveland in okolico bo registriranih 53 nabornih komisij, na čelu vseh teh bo pa lokalni sodnik Brewer, načelnik okrajne sodnice Powell in drugi, ki ga bosta imenovala ta komisija. Po vsej državi Ohio bo registriranih 338 nabornih komisij.

Na 16. oktobra se bodo morali registrirati vsi moški v starosti od 21 do 35 let, državljani in nezdravljani. Računa se, da bo v državi 850,000 takih registrirancev. V okraju Cuyahoga bo nekako 130,000 registriranih in od teh se pričakuje, da jih bo poklicanih na enoletno vojaško službo 4.000.

Medni vojaki in narodni gardisti bodo imeli olajšave pri odplačevanju svojih dolgov

Washington, D. C. — Vojni in mednarodni kongres, naj pohiti in na novo postavi, ki bodo varovali vojake in narodne gardiste pri zasledovanjem upnikov. Vojaki, ki bodo vpoklicani po postavi, ki bodo določili, da bodo vojaki in narodni gardisti, ki bodo postali vojaški, imeli olajšave pri odplačevanju svojih dolgov.

Kongres bo pa še napravil olajšavo, da bodo vojaki in narodni gardisti, ki bodo postali vojaški, imeli olajšave pri odplačevanju svojih dolgov. Vojaki, ki bodo postali vojaški, imeli olajšave pri odplačevanju svojih dolgov. Vojaki, ki bodo postali vojaški, imeli olajšave pri odplačevanju svojih dolgov.

Kongres bo pa še napravil olajšavo, da bodo vojaki in narodni gardisti, ki bodo postali vojaški, imeli olajšave pri odplačevanju svojih dolgov. Vojaki, ki bodo postali vojaški, imeli olajšave pri odplačevanju svojih dolgov. Vojaki, ki bodo postali vojaški, imeli olajšave pri odplačevanju svojih dolgov.

WASHINGTONU GRE GLAS, DA BO VLADA ODPSTOPILA ANGLIJI LETALA

Washington, D. C. — Mednarodni kongresni komitej za letala, da je vlada že izročila Angliji nekaj teh 15 ton težkih letal, toda vlada tega še ne more.

Mednarodni kongresni komitej za letala, da je vlada že izročila Angliji nekaj teh 15 ton težkih letal, toda vlada tega še ne more.

Roosevelt pridobiva na vzhodu popularnost zopet nazaj

Princeton, N. J. — Ameriški institut za javno mnenje je napravil poskusno glasovanje v treh vzhodnih državah in pronašel, da Roosevelt pridobiva na popularnosti v državi New York, Pennsylvaniji in New Jersey. V državi New York je Roosevelt napredoval nad Willkie za 4 točke, 3 v Pennsylvaniji in 5 v New Jersey. Še pred enim mesecem je imel Willkie v teh državah večino.

Sodi se, da je vzrok nenadne spremembe javnega mnenja nemško bombardiranje Anglije in pa ker je dal Roosevelt Angliji v pomoč 50 ameriških bojnih ladij. Kakšno je javno mnenje volivcev po drugih državah zadnje dni, bo poročal ta institut koncem tedna. V teh gori omenjenih treh državah sta sicer oba kandidata še blizu skupaj, vendar ima Roosevelt nekaj večine, dočim jo je imel še 25. avgusta pri zadnjem poskusnem glasovanju Willkie.

POGREBI

Pogreb Joseph Agnicha se bo vršil v petek jutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete in potem na Kalvarijo.

Pogreb Johane Wenzel se bo vršil v petek dopoldne ob desetih iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda, 6016 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida.

Pogreb Josipa Hočevar se bo vršil v petek ob 9:15 jutraj v cerkev sv. Timoteja, 4309 E. 131. St., južno od Miles Ave. Dodatno se nam poroča, da zapuška tud istrica Andreja Hočevarja in družino, na 1020 E. 64th St.

Nov grob

Sinoči je preminila v St. Alexis bolnišnici Mrs. Gertrude Dolinar, rojena Levstik, stara 64 let. Stanovala je na 19202 Muskoka Ave. Doma je bila iz Podgore na Dolenjskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 34 leti. Tukaj zapuška žalostnega soproga Antona, tri hčere: Ano, poroč. Vihtalic, Ljona, poroč. Lorbar, in Gertrude, dva sinova: Ludviga in Anthony, v stari domovini pa brata Franceta. Bila je članica društva Jutranja zvezda št. 137 JSKJ in podružnice št. 14 SZZ. Pogreb se bo vršil v soboto jutraj ob 9:15 iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. v cerkev sv. Kristine in potem na pokopališče sv. Pavla.

Mr. Šetina se poslavlja

Prijatelj Mr. Simon Šetina odhaja danes domov v Joliet. Bil je tukaj od zadnje sobote s svojo hčerko Mrs. Josephine Erjavec, ki je glavna tajnica Slov. ženske zveze in svojima dvema vnukinjama. V tem času je obiskal, kar je mogel, znanec in prijatelj. Vseh pa ni mogel, zato izroča vsem št. Vidcem, Vižmarcem in drugim najlepše pozdrave. Mr. Šetina je bil od leta 1901 do 1908 v Clevelandu, potem je pa odšel v Joliet, kjer je dolgo let uspešno vodil kamnoseško obrt.

Na obisku

Mrs. Mary Zgonc iz Ely, Minn. in njen sin Louis, ki sta bila kot delegata na konvenciji JSKJ, sta prišla na obisk k družini Mr. in Mrs. Joe Zgonc, 1123 E. 71st St. Ostala bosta tukaj par dni. Dobrodošla v naši metropoli!

Zadušnica

V soboto se bo brala v cerkvi sv. Lovrenca ob 7:30 sv. maša za pokojnim Dominikom Perko ob priliki 13. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Za gobami!

Zdaj je sezija gob. Ljudje se zapode v gozdove in gmajne, kjer nabirajo gobe. Ker pa ljudje ne znajo ločiti strupenih od dobrih gob, je vsak dan mnogo slučajev obolevstoli, ali celo smrti. Tako pravi clevelandski zdravstveni komisar dr. Knapp. Zato pa svetuje, naj le gredo ljudje v gozdove in naj nabirajo gobe v svojo zabavo. Toda če bi radi jedli sveže gobe, naj ne jedo teh, ki so jih sami nbrali, ampak naj jih kupijo v kakšni zanesljivi trgovini.

Rooseveltova vlada je skrajno zapravljiva, dolži kandidat Willkie

Albuquerque, N. M. — Wendell L. Willkie, ki je na kampanjskem pohodu v južnih državah, je obdolžil demokratsko administracijo, da zapravljje, kot še ne pomni zgodovina sveta. "Francoski kralj Louis XIV. in perzijski raje s svojimi demanti, niso zapravili toliko vinarjev v primeri s temi fanti v Washingtonu," je rekel Willkie. "Če boste ponovno izvolili to administracijo, vam zagotavljam, da boste imeli še štiri leta depresije. Teža federalnega dolga leži na našem življenjskem standardu. Če pa mene izvolite predsednikom, sem prepričan, da bo začel teči kapital v ameriško industrijo, ki bo pripeljal nazaj prosperiteto."

Willkie je govoril v parku, kjer se je bilo zbralo kakih 21.000 ljudi. Od tukaj se poda Willkie v Arizono in od tam v Kalifornijo. Na 30. septembra bo govoril v Detroitu in nato pride v državo Ohio. Najbrže bo govoril tudi v Clevelandu.

Poljaki so manj vredni narod, pravijo Nemci

Berlin. — Po berlinskih hišah je bilo razneženih na tisoče letakov, v katerih se slavi nemško pleme kot višja rasa. Obenem se pa označuje Poljake kot manj vredno pleme ter se nemški narod svari, naj se ne meša z njim. Letaki pozivljejo feldmaršala Goeringa, naj gleda na to, da bo imel vsak Poljak, moški ali ženska, na obleki, na desni strani prsi, vido vidno znamenje s črko "P." Črke naj bodo v škrlatni barvi na rumenem polju, da se bo vsakega Poljaka lahko razločilo od "plemenitega" nemškega naroda.

Proslava 30 letnice

Društvo "Tabor" št. 139 S. N. P. J. bo praznovalo v nedeljo 22. septembra 30 letnico svojega obstoja z lepim programom v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Društvo bo za ta slavnostni dan razvilo tudi svojo novo zastavo. Pester program se prične že ob treh popoldne, zatem pa se vrši ples in prosta zabava. K plesu bo vstopnina 25c. Društvo prav prijazno vabi cenjeno občinstvo, da se udeleži te redke slavnosti. Obilo dobrih reči bo pripravljenih za izborni postrežbo.

Pokojni Joseph Grill

Kot smo že poročali, je naglo umrl, zadet od srčne kapi, Joseph Grill, oče Mr. Vatro Grilla, predsednika družbe Enakopravnosti in urednika Napredka, glasila SSPZ, ter oče Mrs. Mary Ivanusch. Pokojni je bil star 79 let, rojen na Vrhu pri Moravčah, kjer zapuška dva brata in več drugih sorodnikov. V Ameriki je bival 26 let. Stanoval je pri svoji hčeri in zetu, Mr. in Mrs. Ivanusch v Chardon, O. Truplo pokojnega leži v železovnem pogrebem zavodu na 6502 St. Clair Ave., odkoder se bo vršil pogreb danes popoldne ob treh na Highland Park pokopališče, kjer bo truplo upepeljeno.

Nemci oprezajo, kdaj bodo Angleži začeli kazati konec odpornosti

Berlin. — Nemci trdijo, da je od desetih preostalih zrakovnih pristanišč v Londonu sedem tako poškodovanih, da niso več za rabo, vsaj za dolgo časa ne. Druga poročila zatrjujejo, da vlada v Londonu velika zmešnjava radi neprestanih nemških zračnih napadov. Berlinsko časopisje že sprašuje, koliko časa se bo angleški narod še vzdržal pod takimi razmerami.

Od več strani se namiguje, da Nemci skrbno pazijo na znamenja, kdaj se bo zrušila angleška vlada in angleški narod pod težo neprestanih udarcev od nemške zračne sile.

"Kako dolgo še?" vprašuje Voelksischer Beobachter, ki je Hitlerjevo glasilo. "Churchill je pripravljen držati besedo, da spremeni London v kup razvalin. Nastane pa vprašanje, če želi to tudi angleški narod, ali kako dolgo bo sledil Churchill."

Nemci zatrjujejo, da bo slaba vreme nekoliko zmanjšalo nemške napade, toda napadov samih pa ne bo preprečilo, dokler ne bo London v razvalinah.

Jugoslovanska vlada je ukazala stroge odredbe glede živil.

Belgrad. — V sled vedno rastočih cen živežu radi pomanjkanja istega, je vlada ukazala stroge odredbe prodaje in protikupljenju živeža ter špekulaciji z njim. Dasi je letos slaba letina, pa ni pripisovati pomanjkanja živeža toliko letini kot temu, da pritiskata Nemčija in Italija, da dobita čim več življenjskih potrebščin iz Jugoslavije.

Na Hrvaškem je vlada zaplenila vse privatne zaloge živeža, če so bile tam več kot šest mesecev. Špekulante se je pa zaprio. Belgrad je odpravil mestni davke na mast, krompir, fižol, da bodo cene nižje. Ukazalo se je strogo kontrolo nad živili v Sloveniji in nad cenami živil.

KADAR OTROCI PRIDEJO PRAV

Des Moines, Iowa. — Nek farmarski delavec je dobil stalno delo na farmi samo zato, ker ima dva za šolo godna otroka. Nek farmer se je namreč obrnil na državno posredovalnico za delo in prosil za delavca, ki ima najmanj dva otroka, ker sicer njih šola ne bo imela dovolj otrok, da bi ostala odprta. Postava države Iowe namreč zahteva, da mora biti v podelski šoli najmanj šest otrok, da se sme vršiti pouk.

Pokojni Joseph Grill

Kot smo že poročali, je naglo umrl, zadet od srčne kapi, Joseph Grill, oče Mr. Vatro Grilla, predsednika družbe Enakopravnosti in urednika Napredka, glasila SSPZ, ter oče Mrs. Mary Ivanusch. Pokojni je bil star 79 let, rojen na Vrhu pri Moravčah, kjer zapuška dva brata in več drugih sorodnikov. V Ameriki je bival 26 let. Stanoval je pri svoji hčeri in zetu, Mr. in Mrs. Ivanusch v Chardon, O. Truplo pokojnega leži v železovnem pogrebem zavodu na 6502 St. Clair Ave., odkoder se bo vršil pogreb danes popoldne ob treh na Highland Park pokopališče, kjer bo truplo upepeljeno.

Nemci so izvedli strahovit napad na London, toda so bili pregnani

Val za valom je prihajal preko Rokavskega preliva, toda vrniti so se morali, ne da bi povzročili posebno veliko škodo. Nemci so izgubili v napadu več letal.

IZZIVA HITLERJA, NAJ PRIDE V ANGLIJO!

London, 18. sept. — Branitelji Londona so danes ponovno in ponovno poglani nemške bombnike s težkimi izgubami od mesta. Nemci so izvedli danes enega najbolj vsiljivih dnevnih napadov v tej vojni. Od jutra do mraka so prihajali nemški bombniki preko Rokavskega preliva proti Londonu.

Svarilne sirene so tulile ves dan do sedmih zvečer. Štirikrat so poskušali Nemci priti do Londona, pa vselej so bili pregnani. Pri petem poskusu so šele prišli nekoliko bližje. Prvi trije napadi so trajali samo par sekund, ko so pa prišli Nemci v četrti, se je vnel silen boj med letalci, v katerem so Nemci izgubili 24 letal. Računa se, da je danes popoldne prišlo nad Anglijo do 300 nemških letal.

Medtem pa angleški bombniki noč za nočjo napadajo nemška pristanišča, da bi tako preprečili vsak poskus invazije. Sinoči so angleški letalci vrgli bombe v pristanišče Cherbourg in poškodovali dve ladji, vključno en rušilec. S temi napadi angleški bombniki preprečujejo, da bi Nemci zbirali brodogve za prevoz vojaštva.

Poveljnik armade na angleškem otočju, general Brooke, je danes pozval Hitlerja, naj izvede svojo napovedano invazijo.

"Rad bi videl, da bi Nemci pričeli z invazijo, ker bi rad doživel trenutek, ko bi jih pogljal nazaj v morje," je rekel general. "Nemci so to storili z nami dvakrat: enkrat na Norveškem, enkrat v Belgiji pri Dunkirku. Zato je čas, da jim to vrnemo."

Italijani imajo težke izgube

Cairo, Egipt, 18. sept. — Angleški bombniki, bojni tanki in topništvo je prizadelo težke izgube dvema italijanskima kolonoma, ki prodirata v Egipt ob obali Sredozemskega morja. Angleško poveljstvo prizna, da so Italijani zasedli Sidi Barrani, to je naselje 75 milj od Libije. Tu je samo 30 hiš, toda kraj je važen radi vodnih vrelcev. Od tu najprej vodi tlakana cesta do Marsa Matruh in do Aleksandrije. Tukaj se pripravljajo Ang-

leži na odpor. Če bi dobil Italijani v posest to cesto, bi lažje predrili proti Suezu, kot pa preko puščavskega peska. Angleški letalci so napadli libijsko pristanišče Benghasi, kjer so potopili eno italijansko križarko.

Rim, 18. sept. — Vojno poročilo zatrjuje, da so italijanska letala "z uspehom" bombardirala več angleških bojnih ladij v Egejskem morju. Poročilo ne pove, ravno kje se je boj vršil.

EDEN IZMED 500,000

Philipsburg, Pa. — Zdravnik si do gnali, da je 15 letni Rudolf Gogalla (Gogala) eden izmed 500,000 ljudi, ki imajo svoj telesni ustroj abnormalen. Tako ima Rudy slepo črevo in jetra na levi strani, srce in želodec pa na desni.

Lokalne CIO unije se še niso odločile za Roosevelta

Razen oblačilne unije, se ni izjavila še nobena unija, ki spada k CIO, če bo podpirala Roosevelta ali ne. Tega, kot pravijo, tudi ne bodo storile, dokler se ne izjavi predsednik CIO, John L. Lewis, če bo za Roosevelta. Lewis in odbor CIO še vedno molči glede podpore predsedniškega kandidata.

Zahvala

Mladinska godba fare sv. Vida se lepo zahvaljuje Rev. Rudolfu Prazniku za dar \$5.00.

ALI PROSJAČITA Z UKRADENIM OTROKOM?

Louisville, Ky. — Policija je vprašala tukaj, če se morda potemestu je prišla nekega moškega in žensko, ki sta prosjačila denar in živila po cerkvah. Da bi več dobila, sta nosila s seboj 5 mesecev starega otroka. Policija je par prijela, ko ju je nekdo zatožil, da sta otroka pretepala, kadar je jokalo. Ker sta priznala, da sta pred petimi meseci prosjačila tudi po Clevelandu, je policija

V KANADI NE BO PROHIBICIJE

Toronto, Kanada. — Premier province Ontario, Hepburn, se je izrazil, da se v tej provinci prohibicija ne bo vpeljala, najsij je tudi dežela v vojni. Prohibicija, je rekel premier, bi dala opojno pijačo pod kontrolo butlegerjev, mesto da je pod kontrolo vlade.

K molitvi

Članice društva Srca Marije (staro) so prošene, da pridejo nocoj ob 7:30 k molitvi za pokojno sestro Jennie Vencel v Zakrajškovega pogrebni zavod, v petek naj se pa udeleže pogreba.

Članice in krožek podružnice št. 14 SZZ so prošene, da pridejo jutri večer ob sedmih k molitvi za pokojno sestro Gertrude Dolinar v Svetkov pogrebni zavod, 478 E. 152nd St.

Članice in krožek podružnice št. 14 SZZ so prošene, da pridejo jutri večer ob sedmih k molitvi za pokojno sestro Gertrude Dolinar v Svetkov pogrebni zavod, 478 E. 152nd St.

WINNETOU

Po nemškem izviru K. Mays

"Mogoče."
"Pa nam povejte!"
"Ne smem!"
"Vidite, sir! Le škodujete nam, koristite pa nič! Čemu vas vobče vzeli s seboj?"
"Zlato ni vaše!"
"Pa bo našel!"
"Ne vem, kako bi ga našli."
"Santer ga bo našel in ga z nami delil."
"On, moj ujetnik —?"
"Kaj mu morete? Spet bo uboden, šli bomo in našli zlato!"
Z neko samozavestno gotovostjo je tako povedal.
Ko sem pozneje razmišljal o zgodnjih na Nugget cilu, so mi prišli na misel tudi te Gatesove besede. In razumel sem jih. Santer je bil tistikrat bolj pamet, bi bil vsaj samiljive zdele, da ni bil na misel pazil in dogodki ali svojo pot —
"Ni verjetno!" sem se razvnel. "Zločinec je in smrt ga čaka za njegova lopovstva."
Santer je ves čas molčal. Na njegove besede pa se je porogljivo zakrohotal.
Otrnil sem se k njemu.
"Le počakajte! Kmalu vas minilo smejanje! Kaj pa mislite, da bom storil z njim?"
"Nič."
"Kdo mi more braniti, da bi vam ne pognal krogla v glavo?"
"Vi sami! Saj vemo, da Old Shatterhand ni morilec! Ne morete si enostavno, da bi mi pognali kroglo v glavo!"
"Morilec pa nisem, tisto je stvar. Zasluzili ste si sicer smrt, zato sem vam za svojo lopovstvo, in pred nekaj tedni bi vas lahko kmalu ustrelil, da sem vam kje srečal. Toda Winnetou ni umrl, umrl kot kristjan, in njim vred naj bo pokopano v masčevanju."
"Kako ganljivo znate govoriti, je rogal. "Pa so čisto pomembne tiste vaše besede. Ne bodete me ustrelili, za- ker me ne morete!"
Priznati je bil, nesramen, ta- ko sem meje! Kar razumeti ni- mogel njegove predrzno- sti. Zvezan je bil, popolnoma v njegovi oblasti, pa se mi je še ro- pal. In pravil, da mu ničesar ne- morem —! Nisem ga razumel, ker žal nisem vedel, kar je bil sam.
Njegove nesramne besede so me res toliko razvnele, da ni- sem razmišljal o njihovem pomenu. Premagal me je sem se in mu na videz mir- no povedal:
"Le rogate se! Človek vaše- ro kova me ne bo razburil! Re- čeno sicer, da naj bo z Win- netoum vred pokopano tudi masčevanje. Toda ne pozabi- te, da je med masčevanjem in krščan- stvom velika razlika! Krščan- stvo ne pozna masčevanja, tem- večjeje pa zahteva kazni za zlo- čine. Za vsak zločin zahteva smrt. Zato se sicer ne masčeval, kazni pa ne bo- ro!"
"Pshaw —! Same besede, sa- me lepe besede! Kazen ali ma- schevanje, — vseeno je! Masče- vanje, — nečete, le kaznovati bi- morate? Najbrž umorili — umora je umor! Ne zagovarjaj- te s svojim krščan- stvom!"
"Motite se! Na misel mi ne prija, da bi se omadeževal s- pravo takega lopova in zločin- ca. Spravi vas bom v najbliž- jo udjavo in vas izročil sodi- štju!"
"A tako —? Tako mislite —? Res —?"
"Kako pa mislite to naredi- ti?"
"Je čisto moja zadeva."
"Moja pač tudi. Kajti tudi

jaz moram biti poleg. Najbrž pa bo narobe, da bom jaz vas nekam spravil, ne pa vi mene! In ker nisem tak pobožen kris- tian kakor vi, mi na misel ne bo prišlo, da bi se odpovedal masčevanju."

Za hip je utihnil, pa kriknil: "In masčevanje prihaja, pri- haja —! Glejte, je že tu —!"
Jasa je odjeknila v divjem tuljenju in vpitju, od desne in od leve, od spredaj in od zadaj so planili rdeči divjaki, nama- zani z bojnimi barvami Kiow, po kačje so se poganjali črez jaso.

V hipu sem bil obkoljen. V trenutku pa sem tudi vse razumel.

Prav sem slutil —! Gates me je nalagal. Pravil je, da so Kiowe odšli domov. Pa niso šli. Santer jih je vzel s seboj na Nugget cil.

Ko so čuli, da je umrl Win- netou, so nemudoma sklenili, da bodo to za nje izredno vese- lo novico proslavili ob grobu njegovega očeta in sestre. Ta- ko je bilo po navadah Indijan- cev in tudi morilec Santerju je tako menda najbolj ugajalo. Povrh pa je še lahko doživel ve- selje, da bo mene, Winnetou- vega prijatelja, zgrabil ob gro- bu Inču čune, na kraju, ki je bil meni in Winnetouu najbolj drag in ljub.

Pa kje so tičali Kiowe, ko sem Santerja podrl na tla, da ga niso prišli braniti?

Najbrž je pustil konja v ravnini pri Kiowah in sam hitel s tovariši na vrh, da bi opazoval položaj, Kiowe pa so prišli po- lagoma za njimi. Med našim prerekanjem so imeli dovolj časa, da so nas lepo obkolili in se pripravili na napad.

Mnogo sem si bil sam kriv, da je tako prišlo. Blizina dra- gih grobov, Winnetouova opo- roka, Santerjevo roganje, — vse to mi je vzel običajno pre- vidnost in pozornost, nisem pa- zil na besede in ne na okolico.

Moj položaj je bil resen, ze- lo resen, obupen pa ni bil. Pred- vsem mi ni vzel razsodnosti.

Pograbil sem za samokrese, pa jih koj spet vtaknil nazaj za pas. Šestdeset rdečih me je obkoljevalo zman bi se bil bran- il. Nekaj bi jih bil gotovo po- strelil, pa tudi Kiowe bi bili streljali in le poslals bi si bil položaj z oboroženim odporom. Na beg vobče nisem mislil. Bil je čisto nemogoč.

Edino, kar sem storil, je bilo, da sem sunil od sebe prve, ki so mi prišli blizu, in zaklical v gnečo:

"Old Shatterhand se vda pro- stovoljno bojevnikom Kiow! Kje je njihov mladi poglavar Pida? Njemu, pa le njemu se prostovoljno vda!"

Rdeči so odstopili in se ozrli po Pidi.

Med drevjem je stal, ni se udeležil napada. Tudi na mo- je besede se ni genil.

Pač pa se je oglašil Santer. "Prostovoljno —?" se je po- rogljivo rezal. "Kaj bo kvasil o prosti volji —? Vdati se mora, sicer je po njem! Pa če se še tako ošabno in domišljivo da Old Shatterhand klicati! Le kar primite ga!"

Sam si seveda ni upal blizu, previdno oddaljen je stal zunaj gneče, ki me je obkoljevala.

Kiowe so ubogali in res spet planili na mene, pa ne z oro- žjem, le z rokami. Živega so me hoteli imeti.

Branil sem se s pestmi, jih nekaj res pobil na tla, pa bi se bil seveda zman branil proti toliki premoči, da ni Pida za- povedal:

"Stojte! Pustite ga! Rekel je, da se meni vda. Vaše napa- danje je torej brez pomena!"

Dalje prihodnjič

Mary A. Svetek:

Kratek izlet po ameriskem zapadu

(Nadaljevanje)

Kakor vse druge naseljenice tako so tudi Mormone Indijan- ci sovražili. Brigham Young je pregovoril svoje ljudi, da je ce- neje dati Indijancem hrane ali kar zahtevajo kakor pa biti z njimi v večnih bojih. Mormo- ci so sami stradali, samo, da so imeli mir pred Indijanci.

Utrujeni in ožuljenih nog so potovali preko visokih gora in pod pekočim kalifornijskim soncem in takoj, ko so prišli v dolino, so pa zagledali veliko in od sonca opaljeno ravan. Vod- nik jim je povedal, da je to kraj, kjer bodo ostali in si zgra- dili svoja domovanja. Brezup- no so se ljudje ozirali okrog po velikih puščavi in nadlegovali so svojega voditelja, da bi šli še dalje proti zapadu. Toda ta jih je tolažil, da so šli na pot zato, da si poiščejo mirno bivališče in sedaj pa niso zadovoljni z njim, kajti tu je edini kraj, kjer še ni bilo drugih naseljenjcev in če se oni tukaj ne nastanijo, se bodo drugi in zopet ne bodo imeli miru. To je zemlja zanje in tukaj bodo ostali. Radi ali ne radi, poslušali so svojega vo- ditelja in si pričeli graditi bor- ne barake.

Prišli so obdelovati zemljo s krampi in lopatami. Marsikate- ri se je zgrudil pod težkim delom in marsikateri kramp se je zlo- mil ob trdi zemlji. Young je vi- del, da je zemlja rodovitna, a primanjkuje pa ji vode. Sveto- val je svojim ljudem, da so pri- čeli kopati jarke izpod gora, od- kjer so pričakovali dobiti vodo. Res je namakanje pomagalo in s tem se je pričelo prvo obdelova- nje in ljudje so nestrpnost priča- kovali sadu svojih rok. Zemlja je rodila dobro in pričakovali so obilnega pridelka. Pšenica je le- po kazala in koruza je izvrstno rastla. Toda nesreča je pač ta- ko hotela. Na polje so se pripo- dile trume kobilic, ki so uničile skoro ves pridelok. Ljudje so obupani pobijali to nadlego in celo z ognjem so uničevali kobi- lice, a ves trud je bil zamanj. V svojem obupu so se obrnili k Bogu in ga solzlih očmi in v go- reči molitvi prosili pomoči.

Vsi so bili prepričani, če ne pride pomoč od kje druge, da jim preti lakota in s strahom so pričakovali zime. Bili so tako izmučeni in že prestrašeni, da so vedeli da jim bo nemogoče pre- živeti hudo zimo brez zadostne hrane.

Kot v odgovor na njih gorečo molitev, so se pojavile na nebu jate galebov in se razkropile po polju ter pobirale nadležne ko- bilice dokler je bilo kje kaj do- biti. Kakor so ti ptiči prileteli nenadoma, prav tako so tudi, ko so svoje delo dokončali, odleteli in nihče ni vedel od kje in kam. Še danes vidite na njihovih vr- tovih kipe ptičev (spomenike), ki so menda edini te vrste v Zed. državah.

Toda nesreča jih še ni zupu- stila, kljub temu pa so se zdru- žili in si pričeli graditi tempelj, kjer naj bi se zbirali k molitvi. Dovažali so velikanska debla iz gorovja in iz teh hlodov so gra- dili tempelj, v katerem je bilo prostora za 2,000 ljudi. Ta stav- ba še danes stoji in v tem templju tudi vidite tudi orgle, ki so bile izdelane v istem času kot svet- šče. Te orgle se lahko sliši vsa- ko nedeljo, ko imajo Mormanci svoj program, pri katerem na- stopi 2,000 pevcev.

Poglejmo malo te naseljenice ob času njih naselitve v teh kra- jih. Ko so se komaj dobro usta- novili, je bilo na več krajih naj- deno zlato. Zato so se začele po- mikati karavane iskalcev zlata proti zapadu. Namesto miru so bili Mormani zopet nadlegovani po ljudeh, ki so hoteli v Kalifor- nijo. Tudi ti naseljenci (Mor- mani) so pričeli zapuščati svojo zemljo in iskati bogatejši. Dr-

žavna oblast, ki jih je dosedaj pustila v miru glede njihovega mnogoženstva, je sedaj začela paziti tudi nanje. Sprejeta je bila tudi postava proti mnogo- ženstvu. Nekaj teh Mormancev se je potem izselilo v Kanado, kjer so lahko nemoteno živeli v mnogoženstvu.

A kakor nikjer drugje, tako tudi v Kanadi ni bilo mogoče življenje za tiste, ki niso izpol- njevali državnih postav. Tudi mormanska cerkev je začela uvi- devati in je sprejela zapoved, da noben Mormanec ne sme imeti več kot eno ženo. Zadnjih dvaj- set let pa žive Mormanci in dru- goveci v Salt Lake City v pri- jateljstvu. Vsa nesoglasja, ki so doslej vladala med prebivalci te- ga mesta so sedaj izginila. Spo- menik prvih naseljenjcev je Tem- pel square.

Ni nam bilo mogoče zapustiti tega mesta, da bi se ne bili ko- pali v Salt Lake. Povedano nam je bilo, da v tej vodi ni nobene- ga življenja, ker je to nemogoče. Peljali smo se precej daleč iz me- sta, da smo prišli do jezera. V parku smo morali plačati malo vstopnino. Vstopili smo in smo mislili, da bomo zagledali vodo, a morali smo plačati še 10 cen- tov za osebo, da smo se peljali z malo železnico kake pol milje daleč do jezera.

Nikdar ne bomo pozabili ob- čutkov, ko smo stopili v vodo, kajti sprevideli smo, da brez pri- zavedanja od naše strani smo lahko brez vsakega truda plava- li na vodi. To pa vem zato, ker jaz ne znam plavati pa sem brez vsake težave ostala nad vodo. Sprva sem se počutila, da me je ta voda zelo utrudila, a to je po- lagoma prešlo, da smo se vsi prav dobro počutili. Voda je bi- la zelo mirna sprva, a kmalu pa so pričeli nagajati valovi, ki so nam metali slano vodo v oči, kar pa ni posebno prijetno. Kjer nas je namočila ta voda in ko se je posušila, smo čutili slano skorjo. Ko so pričeli valovi pritiskati z vsilo in nam zaganjati vodo v oči, kar nas je pričelo peči, za- to smo hoteli iz vode. Torej ni nič čudnega, da ne more osta- ti v tej vodi nobeno živo bitje.

Salt Lake City je bila tista točka, kjer smo se zopet obrnili in pričeli potovati proti vzhodu. Namenjeni smo bili na Pike's peak. Pregledali smo dobro na- naših zemljepisnih in si zazna- movali pota, po katerih smo na- meravali voziti. Z nekimi čud-nimi občutki smo naslednje ju- tro nadaljevali potovanje. Do se- danj smo še vedno pričakovali kaj novega in da so se počitni- če šele pričele, sedaj pa smo spo- znali, da se že bliža čas, ko se bomo morali vrniti domov. Edi- ni med nami, ki si je že želel bi- ti doma, je bil moj sin Ray- mond, ker je bil zadovoljen, da je le videl "cowboya," sedaj ga ni zanimala nobena stvar več. Mislil je samo na svojega psa in prijatelje, ki ga čakajo doma. Vzelo nas je precej časa, da smo potolazili njegovo godrnja- nje.

Bila je nedelja. Vozili smo se po ravnini, katera pa je postajala vedno bolj suha. To nam je bilo tuje. Videti je bilo gra- pe, v katerih naj bi bila voda, a je bilo vse suho in skoro z ne- ko grozo in strahom smo opazi- li kaktusove rastline. Zemlja je bila ožgana in razpokana in to mislim razpokana v pravem po- menu besede. Po tej puščavi smo se vozili že precej časa z nekim čudnim občutkom, bolj- rečeno s strahom. Ker ni bilo drugega kakor sama puščava, nas je že pričelo skrbeti glede vode in kaj bi bilo če nam zmanjka gazolina.

Proti pol dnevu smo srečali ne- ki truk. Voznika smo vprašali, če je še daleč do prve gazolinke postaje. Povedal na mje, da ni-

smo več daleč od nje in obenem pa nam je svetloval, da se tam gotovo dobro založimo z vsem.

Ob cesti smo opazili zneme- nja, katera so nam naznanjala, da toliko in toliko milj naprej je edini vrelec v bližini ceste. Ker smo videli take vrele v Yellowstone parku in ker nismo vedeli kdaj bomo imeli zopet ta- ko priliko, zato smo peljali da- lje in si ga ogledali.

Poleg gazolinke postaje je bilo videti, kot da je tam precej globok studenec. Med tem ča- som, ko nam je nalival gazolin pa smo mi opazovali ta navidez- ni studenec. Prišel je delovati, a ta vrelec se nikakor ne more primerjati z onim "Old Faith- ful" v Yellowstone parku. To- rej tu na tej gazolinški postaji smo se založili z gazolinom in vodo kakor nam je svetloval omenjeni voznik truka, ki smo ga bili srečali. Poizvedeli smo kje smo se pač nahajali. Poveda- no nam je bilo, da se nahajamo v puščavi. Kaj je puščava smo bili že malo okusili do tukaj, a povedali pa so nam da imamo še 140 milj poti skozi puščavo.

Zopet je pričela pritiskati vrbčina, da je toplomer kazal 115 do 120. Skozi odprta okna je pihal topel veter kakor iz furnezar. Ob poti smo videli le- žati neko žival, bil je to prerij- ski pes, ker ga do sedaj še ni- sem videla, smo se ustavili, da sem si ga dodobra ogledala, če- prav je bil mrtev. Glava je po- dobna podganji, ima košat rep kakor veriverica, samo da je krak- tek kot zajci.

Ob tej cesti pelje tudi železni- ca, torej se ni bilo treba bati, da bi kam zašli, ker smo bili tako blizu železniške proge. Ka- mor smo se ozrli smo videli va- lovit svet, a zemlja pa je bila su- ha in razpokana. Edina rastli- na, ki smo jo videli so bile kadi- lje in še te kakor je bilo videti so se borile za obstanek. Sem in tam smo videli tudi kaktus. Na severni strani ceste je železni- ška proga in še dalje severno pa je gorovje golo in pusto. Več- krat je izgledalo to skalovje rdeče barve.

(Dalje prihodnjič)

—Trnovo pri Il. Bistrici, ju- lija 1940. Skoro leto dni ni bi- lo pri nas živinskega sejma za- radi kužne bolezni goveje živi- ne. Komaj je bil kotumac pre- klican in so bili v februarju spet dovoljeni živinski sejm, so bili v marcu spet prepovedani zaradi ponovnega pojava bole- zni med govejo živino.
—Trst. Ko se je vračal do- mov je na cesti po nesreči pa- del 70-letni zidar Ivan Pipan. Z rešilno postajo so ga poslali v bolnišnico, kjer so mu zdrav- niki ugotovili, da ima poškodova- nana rebra in težke notranje poškodbe. Njegovo stanje je nevarno.

MALI OGLASI

Peč naprodaj

Proda se skoro nova peč za gretje. Vprašajte na 7609 Su- perior Ave. (221)

PRODA SE

dobrodoča grocerija in mesni- ca. Nahaja se na lepem pro- metnem prostoru v sredi slo- venske naselbine. Izredna pri- lika za podjetnega rojaka, ki si želi ustanoviti samostojno obrt. Vprašajte pri

MATT PETROVICH
253 East 151 Street
Telefon KENmore 2641-J

Farma naprodaj

ali pa se zamenja za hišo za 1 ali 2 družini. Obsega 27% ak- rov; trta, sadno drevje, studen- čnica teče skozi gozd; 7 sob bungalov, skoro nov. Vse udob- nosti. Fina voda, z električno sesalko. Plin in elektrika. Eno miljo in pol od Madison, O. Zmerna cena. Vprašajte pri

Strojin's Grill
Madison-On-The Lake, O.
(222)

John Šeme naznanja

Če hočete rabiti mazilo pod imenom

PEDI-HEAL

se dobi pri Florijan Setina., 975 E. 69th St., Cleveland, O. (222)

Stanovanje v najem

Oda se stanovanje 6 sob, fur- nez, kopališče. Da se odrasli družini. Vprašajte po 5. uri zvečer na 7605 Aberdeen Ave., zgorej. (221)

Ženska kuharica

se išče za restavrant; mora ime- ti izkušnje; nič dela s pra- njem; dobra plača; kratke ure. Vprašajte na 3839 Payne Ave. (223)

Stanovanje v najem

obstoječe iz 5 sob; vse moder- no urejeno. Vpraša se na 1052 E. 62nd St. (223)

Dve sobi v najem

Oddaste se dve sobi za "Light housekeeping." Poleg je kopa- lišče. Vprašajte na 14927 As- pinwall Ave. (223)

Fish Fry in špageti

Prijazno ste vabljeni v petek na Fish Fry in v soboto na okusne špageti. Godba bo igra- la oba večera.

Strojin's Grill

Hubbard Rd.
Madison-on-the-Lake (222)

Naprodaj

Proda se gostilna na dobrem prometnem prostoru, 1188 Nor- wood Rd. Proda se radi bolezi- ni. Ima ponovljene permite D 1 in D 2. Kdor se zanima, naj se zgleda na zgornjem naslovu za več pojasnila. (221)

Izredna prilika!

V fari sv. Kristine je napro- daj lepa hiša za eno družino, 6 sob, garaža za dva avtomobila. Cena je samo \$4,750. Odprta v nedeljo za ogled. Naslov: 22100 Fuller Ave. Mimo hiše vozi avto- bus. Lahko pokličite KENmore 0818. (x)

Tridnevna razprodaja

Za v petek, soboto in ponedeljek bomo imeli

cene znižane na vsem pohištvo

MAGIC CHEF PEČ, prej \$124.50, sedaj samo...\$99.50

GRAND PEČ, prej \$119.50, sedaj samo...\$79.50

ROPER PEČ, prej \$104.50, sedaj samo...\$79.50

MAYTAG PRALNI STROJ, aluminast čeber, (demonstrator), prej \$109.50, sedaj samo...\$79.50

(in vaš stari pralni stroj)

A B C PRALI STROJ, prej \$119.50, sedaj samo...\$69.50

1941 ZENITH RADIO, 11 tubov, prej \$99.95, sedaj samo...\$79.95

FRIGIDAIRE, velika družinska (demonstrator), prej \$159.75, sedaj samo...\$89.95

PHILCO, ZENITH, EMERSON RADIOS, prej \$19.95, sedaj samo...\$9.95

Desk model SIVALNI STROJ, prej \$119.95, sedaj samo...\$69.50

WHITE SIVALNI STROJ, prej \$80.00, sedaj samo...\$39.95

Radi prostora ne omenjamo druge posebnosti. Pri- dite v naše trgovine in prepričali se boste, da so naše cene najnižje. Lahka mesečna odplačila.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave. 819 E. 185th St.

JERRY BOHINC in JOHN SUSNIK, lastnika

STANDARD OIL

VAS VABI,

DA DOBITE VEČ ZA VAŠ GAZOLINSKI DENAR!

Izplača se premeniti na ta "vedno izbolj- šavan" gazolin!

Izboljšan 33 krat od 1935

Tri in dvajsetkrat od 1935 ... šestkrat samo v zadnjem letu ... smo dodali nove odličnosti, novo kvaliteto, ki napravi SOHIO X-70 najboljše. Kar pomeni, da je ohijski priljubljeni ekonomski gazolin, tudi najbolj uporaben. Več kot kdaj še prihranite z SOHIO.

SOHIO X-70

PROGRESIVNI GAZOLIN

Ali ste ga že poskusili?

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

“Ošabni ste, Lavrans — kakor tisti kmetje iz prejšnjih časov, o katerih smo čuli, da niso hoteli sprejeti od kralja ne časti ne plemstva, ker jim ošabnost ni dala, da bi se govorilo, češ, da morajo biti hvaležni komu drugemu kot sebi. To vam pa povem, če bi bil Erlend ohranil toliko časti in premoženja, kolikor je podedoval, bi se vendarle ne imel za ponižanega, če bi zaprosil za svojega rejenca hčer imovitega moža iz dobrega rodu, kakor hitro bi spoznal, da bi mladina počelo srce, če bi ju hoteli ločiti. Zlasti pa,” je tiše rekel in položil Lavransu roko na ramo, “če bi bilo za njun dušni mir najbolje, da se vzameta.”

Lavrans se je odmeknil njegovi roki; obraz mu je postal zaprt in mrzel:

“Prav zares ne razumem, kaj menite, gospod.”

Moža sta se nekaj časa gledala; potem je rekel gospod Baard:

“Menim, da mi je povedal Erlend, da sta se drug drugemu zaobljubila z najdražjimi prisegami. Morda mislite, da je v vaši moči, odvezati hčer teh priseg, ker je to storila brez vašega privoljenja. Toda Erlend ne morete odvezati — in ne morem soditi drugače, kakor da je vaša ošabnost tisto, kar tvori poglavito zapreko — in vaše scvrstavo do greha. Vendar se mi zdi — kar se tega tiče — da hočete biti strožji od Boga samega, Lavrans Bjorgulfson!”

Nekam negotovo je odgovoril Lavrans:

“Morda je nekaj resnice na tem, kar mi pravite, gospod Baard. A jaz sem se upiral zlasti zato, ker se mi je zdelo, da je Erlend preveč nezanesljiv mož, da bi mu zaupal svojo hčer.”

“Mislim, da morem zdaj jamčiti za svojega rejenca,” je rekel Baard pritajeno. “Kristino ima hudo rad, in jaz vem: če mu jo daste, se bo tako popra-

vil, da ne boste imeli povoda, pritoževati se radi zeta.”

Lavrans ni odgovoril takoj. Tedaj je rekel Baard živo in iztegnil roko:

“V božjem imenu, Lavrans Bjorgulfson, recite da!”

Lavrans je položil svojo roko v Baardovo:

“V božjem imenu!”

Poklicali so Ragnfrido in Kristino v izbo in Lavrans jima je sporočil svojo odločitev. Gospod Baard je dvorljivo pozdravil obe ženski, gospod Munan je segel Ragnfrido v roko in gospodinjstvo govorilo po načinu dvorjanov, Kristino pa je pozdravil po tujem običaju s poljubom; pri tem pozdravljanju se mu ni preveč mudilo. Kristina je videla, da jo je oče pri tem opazoval.

“Kako ti ugaja tvoj novi sorodnik, gospod Munan?” jo je vprašal porogljivo, ko je bil zvečer za trenotek z njo sam.

Kristina je proseče pogledala očeta. Tedaj jo je nekajkrat pobožal po licu in ni ničesar več rekel.

Ko sta se spravljal gospod Baard in gospod Munan k počitku, je rekel Munan:

“Kaj bi dal za to, da bi mogel videti obraz Lavransa Bjorgulfsona, če bi izvedel resnico o tej predragi hčeri. Oba sva morala tukaj na kolenih prosjačiti, da dobi Erlend v zakon žensko, ki jo je imel v Brynhildini hiši tolikokrat pri sebi —”

“Drži jezik za zobmi,” je ogorčeno odvrnil Baard. “Najhujše, kar je Erlend kdaj storil, je to, da je izvajal to de- te na takšne kraje — glej, da Lavrans tega nikdar ne izve; za nas vse bo najbolje, če bosta odslej z Erlendom prijatelja.”

Dogovorili so se, da bodo praznovali zaroko še tisto jesen. Lavrans je dejal, da ne more prirediti zelo velike gostije, ker je bila preteklo leto v

dolini tako slaba letina; zato pa hoče sam prevzeti stroške za svatbo in jo prirediti na Jorundgaardu s primernim sijajem. Ko so ga vprašali, čemu zahteva, naj traja zaročna doba leto dni, se je zopet izgovarjal na slabo letino.

VI

Slovesno zaroko so iz raznih vzrokov preložili na kesneje; vršila se je šele na novega leta dan, zato pa je Lavrans privolil, da s svatbo ne bodo več odlašali, marveč naj bi jo praznovali takoj po sv. Mihelu, kakor je bilo prvič dogovorjeno.

Tako je torej živela Kristina na Jorundgaardu in je bila Erlendova prava nevesta. Z materjo je pregledovala balo, ki so jo bili nabrali zanj, in je pridno delala, da bi še bolj napolnila skrinje s posteljnino in oblekami, zakaj Lavrans je hotel, da bi se zdaj, ko je že hčer obljubil gospodarju na Husabyju, z ničimer ne štedilo.

Kristina se je sama sebi čudila, da ni bila zdaj nič bolj vesela. Pa tudi sicer na Jorundgaardu kljub živahni priredavnosti ni bilo pravega veselja.

Opazila je, da sta oče in mati z bolestjo pogrešala Ulvhild. Spoznala je pa, da ni samo to, radi česar sta bila tako tiha in nevesela. Bila sta prijazna do nje, če sta se pa z njo pogovarjala o Erlendu, ji ni ušlo, da sta se v to le silila, da bi ji storila veselje in izkazala prijaznost, ne pa zato, ker bi morebiti sama rada govorila o njem. Njuna radost zavoljo možnosti tudi potem ni postala večja, ko sta se z zetom seznanila. Erlend sam je bil tisti kratki čas, kar je bil v zaročni dobi na Jorundgaardu, tih in molčeč — saj drugače tudi ni moglo biti, si je mislila Kristina, ko je pa vedel, da je njen oče le nerad privolil.

Z Erlendom sta mogla spregovoriti komaj deset besed na samem. In bilo jima je nenavadno in čudno, sedeti tako vprki vseh ljudi skupaj. Malo sta vedela govoriti v družbi, ker sta imela toliko skrivnega med sabo. V nji se je porajala nejasna, negotova in mračna, a vedno prisotna bojazen, da jima na ta ali oni način utegne postati težavno, ko bosta poročena, ker sta si bila poprej preveč blizu, potem pa predolgo ločena drug od drugega.

Poskušala je pa, izbiti si to iz glave. Zmejeno je bilo, da bo prišel Erlend okrog bele nedelje k nji na obisk. Vprašal je bil Lavransa in Ragnfrido, ali imata kaj zoper to, da pride, in Lavrans se je posmejal in odgovoril, da bo svojega zeta menda vendar dobro sprejel, o tem naj Erlend nikar ne dvomi.

Tiste dni bosta utegnili biti skupaj zunaj, pogovarjala se bosta kakor v starih časih, takrat se bo gotovo zgubila ta senca, ki je legla med njega in njo radi dolge ločitve, ko sta morala vsak sam zase hoditi in vsak sam nositi svoje, je menila Kristina.

Za veliko noč sta bila na Formu Simon Andresson in njegova žena, Kristina ju je videla v cerkvi. Simonova žena je stala nedaleč od nje.

Precej mora biti starejša od njega, je mislila Kristina — blizu tridesetih. Gospa Halfrid je bila slabotna in majhna in suha, imela je pa čudovito mil obraz. Celo blede rjava barva njenih las, ki so ji silili izpod rute, je bila nekako krotka, in oči so ji bile polne pohlevnosti;

bile so velike in sive, v njih lesket drobnih zlatih pičic. Slehera poteza njenega obličja je bila tenka in jasna — toda njena koža je bila nekoliko blede siva, in kadar je odprla usta, je bilo videti, da ni imela dobrih zob. Na pogled ni bila krepka in bila je baje tudi bolelna — nekajkrat celo že hudo bolna, je slišala Kristina. Kristina je razmišljala, kako neki živi Simon s to ženo.

Jorundgaardski in oni s Formo so se večkrat pozdravili preko cerkvenega grička, niso pa govorili med sabo. Toda tretjega dne je bil Simon brez svoje žene v cerkvi. Pristopil je k Lavransu in nekaj časa sta se pogovarjala. Kristina je slišala, da sta omenjala Ulvhildo. Potem je govoril z Ragnfrido. Ragnborg, ki je stala pri materi, je rekla prav na glas: “Dobro se te spominjam — vem, kdo si.” Simon je otroka malo vzdignil in ga zavijtel naokoli: “To je pa lepo, Ragnborg, da me nisi pozabila.” Kristino pa je pozdravil samo od daleč. Oče in mati tega srečanja po-

zneje nista omenjala.

Kristini pa je dolgo hodilo po glavi. Bilo je vendar nekam čudno, ko je videla Simona kot poročenega moža. Toliko minulega je ob tem oživelo: spomnila se je svoje tedanje slepe in pokorne ljubezni do Erlenda. Zdaj se je to nekoliko spremenilo. Razmišljala je, ali je Simon povedal svoji ženi, na kakšen način se je bilo med njima razdrlo — a tega gotovo ni storil “zaradi očeta,” je mislila porogljivo. Tako čudno klavirno je bilo, da še vedno postopa neporočena doma pri starših. Zaročila sta se pa le, Simon naj le vidi, da je uveljavila svojo trmo. Naj je sicer Erlend počel karkoli, nje se je le zvesto držal, ne ona ni bila ne malopridna ne lahkomselna.

Nekega večera, še zgodaj spomladi, je hotela Ragnfrid v spodnji konec doline poslati slako stari Gunhildi, vdovi, ki je šivala krzno. Večer je bil tak lep, da je Kristina prosila, da bi smela sama jezdit h Gunhildi; ker so bili možiki vsi pri de-

lu, so ji nazadnje dovolili.

Bilo je po sončnem zatonu in k zeleno zlatemu nebu je vstajala tenka bela mraznica. Ob vsakem udarcu kopita je slišala Kristina krhki zvok ledu, ki se je bil proti večeru spet naredil in se je zdaj pod kopiti drobil ter brenketaje razletaval naokrog. Iz goščave ob poti pa je mehko in pomladansko polno vriskalo ptičje petje v večerni mrak.

Kristina je urno jezdila po dolini navzdol, mislila ni na nobeno določeno stvar, marveč je le čutila, kako dobro je, da je spet zunaj na prostem. Jezdila je, upirala oči v mladi ščip, ki je pravkar zahajal za gorskim grebenom na oni strani doline. Ko je konj nenadoma planil v stran in se vzpel, bi bila skoraj omahnila na tla.

Ugledala je temno telo, ki je vključeno ležalo kraj ceste — prvi hip se je prestrašila. Zmerraj je tičal v ni grozni strah, da bi med potoma sama srečala kakšnega človeka. Nato je pomislila, da bi utegnil biti kak bolan popotnik, in ko je imela

svojega konja spet v oblo- obrnila in jezdila nazaj ter sno vpraševala, kdo je.

Zavita postava se je premaknila in oglasilo se je: “Mislim, da si ti, Kristina Lavransova —”

“Brat Edvin,” je tiho šala. Malo da ni verjela gre za slcpilo ali da ima svoje prste vmes, ki jo trapi. Vendar se mu je bližala; zares je bil stari ni se mogel brez pomoči niti.

“Dragi oče — zdaj v tem nem času potujete okrog?”

“Zahvaljen bodi Bogu, je nocoj poslal po tej po- dejal menih. Kristina je la, da se je tresel po vse- votu. “Namenjen sem bil ver k vam, pa nisem mog- coj več naprej. Ze sem da je božja volja, da tukaj na teh poteh, po sem hodil vse svoje življen- da umrem. Rad pa bi se še spovedal in prejel pos- olje. In želel sem te še videti, hčerka moja —”

V soboto 21. septembra -- bo

TRGOVINA ODPRTA V PETEK

od 9 zj. do 9 zvečer

TRGOVINA ODPRTA V SOBOTO

od 9 zj. do 9 zvečer

AT THE MAY COMPANY CLEVELAND

To je **PRAVI**... to je **EDINI**... to je **ORIGINALNI**!
... razprodaja, ki je ustvarila “nakupovalni praznik” v Clevelandu

V petek je dan VLJUDNOSTI

Vsi May Day predmeti se lahko dobijo po May Day cenah v PETEK v vseh oddelkih po nadstropjih in v kleti.

Trgovina odprta od 9. zj. do 9. zv.

OGLEJTE SI OGLASE

V VSEH ČASOPISIH ZA POSEBNE PREDMETE

Preglejte clevelandsko časopisje v petek zvečer in soboto zjutraj za druge posebnosti. Mnogo stvari, ki ne bodo oglašane, bo naprodaj v soboto. Ne zamudite jih! Pazite na May Day napise!

May Day je zopet tukaj... težko pričakovani dogodek! Tisti, ki so obiskovali May Day razprodaje v preteklosti vedo, kaj lahko pričakujejo. Novodošli v Clevelandu bodo doživeli novo presenečenje, ko bodo pričla razprodaje, ki je ustvarila tak velik “nakupovalni praznik” v severovzhodni Ohio. Tako smo zopet pripravljeni, da služimo tisočim, ki bodo prišli sem v petek — na dan vljudnosti; in mi smo v polnem pripravljeni za silno množico, ki bo tukaj v soboto, na May Day.

NIHČE NAS NE BO PREKOSIL V CENI

Radi raznih razlogov bodo nekatere trgovine skušale prodajati gotove MAY DAY predmete ceneje.

POMNIITE—Če bo kak predmet, oglašan za MAY DAY, oglašen ceneje drugje, se ga lahko kupi CENEJE tukaj, ne glede na NASE oglašane cene.

● **Posebna postrežba parkanja**
Naša garaža za odjemalce—Lakeside in C. tario—bo odprta ob 8. zjutraj. Dodaten prostor za parkanje je preskrbljen na severovzhodnem vogalu Lakeside in E. 9th St. Zastonj vožnja z busom do in od trgovine na Dan Vljudnosti in na May Day.

● **Posebna postrežba kar**
S posebnim dogovorom z Cleveland Railway Company, bodo vozile v soboto posebne udobne kare—dovolj vz. da bo lahko postrežen vsak.

● **Posebni prodajalci**
Več kot 8.000 uslužbencev bo tukaj za vašo postrežbo. Veliki oddelki, široki hodniki, pravne spenjače in stopnice—dodaja k vašemu udobju pri nakupovanju.

Nič po pošti, telefonu, ali C.O.D. na May Day nakupih

Eagle znamke se zamenja na May Day ali katerikoli drug dan prihodnjega tedna.

VSI ODDELKI V NADSTROPJIH IN V KLETI SODELUJEJO NA TEJ RAZPRODAJI

THE MAY COMPANY

Trgovina odprta v petek in soboto od 9 zjutraj do 9 zvečer

BRICKERJEVE NAPACNE TRDITVE

Ko je bil Martin L. Davey guverner, je bil ponosen na to, da je dal svoje javne izjave tako, da ni bilo nobeni se oporekanja, niti od njegovih najostrejših kritikov. Toda imamo pa vzorec Brickerjevih površnih lažnjivih poročil, v njegovih tolikokrat ponovljenih trditvah, da je podedoval \$3.000.000 deficita. Res pa je, da mu je Davey pustil gotovino v znesku \$3.000.000 v stroškovnem skladu. Mr. Bricker se je hotel izkazati kot kak finančni umetnik, pa je iznašel idejo o deficitu.

Martin L. Davey

Ko je šel zadnjega novembra v New York, da je govoril pred Ohiosko zvezo, je zopet govoril o namisljenem deficitu. Toda ko je pogledal na nevyorške nebotičnike, se mu \$3.000.000 ni zdelo visoko, zato je povečal deficit na \$40.000.000. V začetku tega leta je pa trdil, da ima preostanek dveh in pol milijonov. Kakšen silen genij je moral biti, da je spremenil deficit od \$40.000.000 od novembra, na preostanek dveh milijonov in pol v januarju. Mr. Bricker trdi, da je odvetnik. Če je to res, potem mora razumeti ustavo in postavbe Ohio. Davey ni odvetnik, toda je pa uspešen trgovec. In tudi trdi, da razume angleško.

Davey je na radiu vsak ponedeljek ob 7:15 zvečer.

MARTIN L. DAVEY
ZA GOVERNERJA OHIO
volitve v torek 5. nov.
DEMOCRATIC STATE EXECUTIVE COMMITTEE
J. Freer Bittinger, Chairman,
Columbus, O.

DRUŠTVO TABOR ŠT. 139 SNPJ

VABI NA

PROSLAVO 30 LETNICE IN RAZVITJE ZASTAVE

V NEDELJO 22. SEPTEMBRA OB TREH POPOLDNIH
V SLOVENSKI DELAVSKI DVORANI NA PRINCE AVENUE

Zanimiv program, potem ples in prosta zabava... Vstopnina
k plesu 25c... Najboljša postrežba garantirana